

Micha 4,6-8

Liturgie

- Voorzang: Ps 48,1
- Votum / Groet
- Zingen: Ps 48,3.4
- Gebed
- Lezen: Micha 3,12-4,14
- Zingen Gez 8,1.4
- Tekst: Micha 4,6-8
- Preek
- Zingen: LB 125,1.3.4
- Geloofsbelijdenis
- Zingen: NG 85
- Gebed
- Collecte
- Zingen Ps. 72,5.8-10

Opmerking: ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl .

Preek Micha 4,6-8

Broers en zussen, gemeente van Jezus Christus, gasten

1. Wat moet je als niet-jood met deze tekst? 0

p het eerste gezicht klinkt het mooi, vooral als je je zelf kreupel voelt; als je je kunt herkennen in verstrooiden en verdrevenen. Er is hoop voor mij!

Maar maak je je dan niet blij met een dode mus? Immers, het gaat hier helemaal niet over kreupelen en verdrevenen in het algemeen. Het gaat hier over Joden die in ballingschap gegaan

zijn.

Als je nu Da Costa heet, of Cohen, Pereira of Polak, Hamburger, Moskowics of Van Praag, Boom of Gans, Asher, Levy of Goldschmidt, dan heb je een typisch joodse achternaam. En dan is het ook een mooie tekst. Deze tekst biedt hoop voor Joden die verdreven zijn en in de verstrooiing, de diaspora leven.

Want gaat het hier niet over het herstel van de staat Israël? De Joden die her en der terecht gekomen zijn, zij mogen terug. De joden die getroffen zijn door onheil dat God hen heeft aangedaan, die worden weer een groot volk.

Op de tempelberg zal weer een tempel verrijzen. De verwoeste paleizen van de berg Sion zullen worden herbouwd. De vroegere heerschappij komt weer terug in Sion. Israël wordt weer een onafhankelijke staat. Aan het hoofd van de staat Israël zal weer een afstammeling van David staan. Sterker nog, de God van Israël zal weer regeren in het land.

Maar ik heet Hans Burger, en geen Hamburger. Ik ben geen Jood. Het is me nog niet opgevallen dat iemand van jullie hier een Joodse achternaam heeft; voor zover ik weet heeft niemand van ons Joods bloed; ik kan me natuurlijk vergissen. Ik had een vriendje vroeger, met een Joodse vader. Voor hem is dit natuurlijk mooi. Maar voor mij?

Het is toch zoiets als wanneer een Vlaamse nationalist droomt van een onafhankelijk Vlaanderen? Ik ben geen Vlaming. Wie weet is het mooi voor de Vlamingen, wanneer er een vrij en onafhankelijk Vlaanderen is, met een Vlaamse taal en een afstammeling van een oud Vlaams geslacht als staatshoofd. Maar ik ga over tot de orde van de dag en leidt mijn eigen Nederlandse leven.

Laten we eens kijken vanmiddag wat het goede nieuws is in deze paar verzen. Om dat goede nieuws op het spoor te komen, gaan we eerst eens kijken hoe God hier naar voren komt. Hoe leren

we in deze verzen God kennen? Wie is deze God van de Joden? En wat heeft dat ons te zeggen?

2. Want wat is dat voor een God? Een God die onheil brengt en daarna weer mooie dingen belooft? Is zo'n God wel te vertrouwen?

Laten we eens wat beter lezen. Hoe zit het precies met dat onheil en die mooie beloften? Hoofdstuk 3, een hoofdstuk over grof onrecht door het volk begaan, eindigt met oordeel. Terecht oordeel ook, als je de eerste hoofdstukken van Micha leest. Sion wordt omgeploegd als een akker. Jeruzalem wordt een ruïne. De tempelberg wordt een overwoekerde heuvel. En die verwoeste stad wordt hersteld. De paleizen van de vesting Sion worden herbouwd. Jeruzalem wordt weer een koningsstad.

Maar zo iets doe je toch niet? De relatie tussen God en zijn volk wordt in de bijbel wel vergeleken met een huwelijk. God hield van zijn volk. Maar dat volk ging vreemd. Andere goden kregen de voorkeur. Overspel, afgoderij, onrecht. Vind je het gek dat er dan een eind aan komt? Terecht toch, dat God Israël buiten de deur zet? In ballingschap! Onze relatie is kapot. Finito.

Ben je geen slapjanus als je daar weer op terugkomt? En hoe gezond is het, om als er zoveel gebeurd is, de draad weer op te pakken?

De bijbel zegt dat er iets anders aan de hand is. Hier is geen sprake van een psychische stoornis, of van een zwakke persoonlijkheid. Integendeel.

God is geen God die uiteindelijk toch niet zonder Israël kon, en een volk nodig heeft om iets voor te stellen.

God is geen God die uit het lood geslagen door wat hem allemaal overkomt, uiteindelijk rare dingen gaat doen.

Integendeel: God is *GOD*. En God is *LIEFDE*.

Weet je wel wat dat betekent: God is God. God is liefde. Dat betekent dat Gods liefde niet stuk te krijgen is. Dat betekent dat Gods plannen niet *kunnen* mislukken. Het betekent dat God het emotioneel op kan brengen om ondanks zoveel teleurstelling toch van zijn volk te blijven houden. Hij is de enige die dit voor elkaar kan krijgen.

Want het *is* nogal wat. Denk eens aan al het onrecht waar Micha tegen protesteert. Denk eens aan de ontrouw van het volk. En dan toch lief blijven hebben, puur uit liefde. Onvoorstelbaar, zo'n God. Als je je daar niet meer over verbazen kunt, dan ben je wel iets kwijtgeraakt. Zo is onze God! Een wonderlijke en verbazingwekkende God. Hij is al onze aanbidding waard! Geef hem dan ook je lof en dank, aanbid hem! Niemand is dit meer waard dan hij.

3. Denk je eens in wat God eigenlijk doet. De puinhopen van een mislukking zijn de basis van een ongedachte toekomst. Zo blijkt des de bijzonderder hoe groot Gods liefde is!

Maar is God dan niet iemand die op zichzelf kickt en alles laat mislopen, zodat des te beter uitkomt hoe bijzonder hij is? Iemand die alles in het honderd laat lopen en dan als reddende engel optreedt?

Dat zou je soms haast denken. Maar dan benader je God met wantrouwen; wat je dan niet ziet is dat mensen de boel hebben laten mislopen; dat God echt pure goedheid is.

Want kijk eens goed wat er gebeurd: God staat bij de puinhopen van een mislukt verbond met Israël. Israël heeft zijn wetten niet gehouden en het verbond gebroken. Hij zit met een vastgelopen verbond met David: altijd een koning op Davids troon, maar wat moet je met een koninklijke familie die zijn God negeert?

En het volk? Kreupelen die niet meer kunnen lopen. Verstrooiden die her en der wonen. Getroffen door Gods oordeel. Een restje invalide mensen. Uiteengevallen en

versplinterd. Een volk zonder enige kracht, dat niets meer voorstelt.

En Jeruzalem? Tempel en paleizen zijn verwoest. De troon is verdwenen, mocht er een troonpretendent opduiken. Hopeloos. Wat kun je daar nog van maken?

En dat is precies het bijzondere! Deze puinhopen zijn de basis van een ongedachte toekomst. God had een plan: van Abraham een groot volk maken. En via dat volk heel de aarde zegenen. Hij had een plan: een volk met een koningshuis: Davids huis. En via dat huis van David de aarde regeren. Ook al is het niets geworden met dat volk en dat koningshuis, toch geeft God niet op. Het uithoudingsvermogen van God is zo immens groot – onvoorstelbaar. Hij geeft niet op. En hij kan het ook: uit deze puinhopen een geweldige toekomst klaarmaken – Gods rijk op aarde.

De kreupele, gehandicapte mensen, verstrooid over heel de toenmalige wereld, worden de basis van een groot volk. De puinhopen van Jeruzalem worden herbouwd. De berg van de HEER zal overal bovenuit torenen. Dat is typisch God. Hij geeft water in de woestijn. Hij vat liefde op voor een volk dat hem haat. Een onuitputtelijke bron van goedheid en liefde – dat is onze God! Zo is God – onvoorstelbaar geduldig en creatief.

Bekijk hem niet met wantrouwen, maar geloof het: God is echt *goed*. De puinhopen van een mislukking zijn de basis van een geweldige toekomst.

4. Het centrum van die geweldige toekomst is de koning.

Want hoe ziet die toekomst er uit? Het volk Israël keert terug uit ballingschap. Het zal een groot volk worden. Sion en Jeruzalem worden in de oude glorie hersteld. Er zal weer een koning op de troon van David zitten: een koning in Sion.

Moet je daarbij denken aan het herstel van de staat Israël in 1948? Gaat het erom dat de Al-Aqsa moskee, die nu op de

tempelberg staat verdwijnt en op die plek een tempel en een koninklijk paleis herrijzen? Moet de staatsvorm van de staat Israël nog aangepast worden, zodat er een zoon van David koning van Israël wordt?

Op het eerste gezicht zou je dat misschien denken. Maar er is iets wat niet in het plaatje past: heel centraal in Micha 4 is dat de HEER koning is. De volken komen naar Sion en Jeruzalem vanwege de HEER. Het zal vrede op aarde worden omdat de HEER het gesproken heeft. De HEER zal er voor zorgen dat het volk uit ballingschap terugkeert. De HEER zal koning zijn. En haast terloops wordt er dan in vers 8 ook nog opgemerkt dat de vroegere heerschappij terug zal keren, dat wil zeggen: dat het huis van David hersteld zal worden. De hoofdrol is niet weggelegd voor David. Ook niet voor Israël. En ook niet voor Jeruzalem. De hoofdrol is voor Sion en voor de God van Sion.

We kunnen daarom niet blijven staan bij de huidige staat Israël. Of die staat een rol zou kunnen spelen in de terugkeer van het Joodse volk uit ballingschap, of die staat een stap zou kunnen zijn in de vervulling van deze profetie durf ik niet te zeggen.

Waar het om gaat, is dat de HEER koning is in Sion. Van de HEER hangt alles af, in Micha 4. De berg van de tempel van de HEER zal overal boven uit torenen. De volken komen naar die tempel. Ze komen voor het onderwijs van de HEER, voor zijn rechtspraak. De HEER zal vrede geven op aarde. De HEER zal zijn volk herstellen. De HEER zal koning zijn. Het centrum van die geweldige toekomst – echte wereldvrede – is de HEER. En dat is ook niet gek. Als je ziet wat een geweldige God Hij is. Hij is liefde. Hij is trouw. Zijn plannen mislukken niet. Hij is niet stuk te krijgen. Zijn uithoudingsvermogen, zijn incasseringsvermogen, zijn liefde, ze zijn eeuwig en eindeloos.

5. Hier gaan ook de wegen van Joden en christenen uiteen. Daarbij is het breekpunt niet eens hoe je tegen de

staat Israël aankijkt. De grote vraag is: wie is de Jood Jezus van Nazareth?

Let daarom eens hier op: er zit iets raars in deze tekst. Aan de ene kant is de HEER koning, aan de andere kant krijgt Jeruzalem de vorige heerschappij terug. Daarbij moet door Micha gedacht zijn aan het koningshuis van David, dat kan niet anders. De HEER had immers ook beloofd, dat er altijd een afstammeling van David koning zou zijn. Wie is er nu koning, de HEER, of een zoon van David? Is dat niet een bron van nieuwe problemen – twee kapiteins op een schip, dat kan toch niet goed gaan?

Christenen zijn ervan overtuigd dat God die problemen bij voorbaat opgelost heeft. Immers, wie is die koning, de beloofde Messias? Jezus van Nazareth. Het koningschap van de HEER gecombineerd met het koningschap van David is geen tweekoppig monster; nee, Jezus Christus verenigt in zichzelf die beide lijnen: hij is God die regeert op aarde, en hij is Davids Zoon die regeert in Jeruzalem.

De vraag is of je daarin meegaat. Niet Messias-belijvende Joden doen dat tot op de dag van vandaag niet, Messiasbelijvende Joden en andere christenen wel.

Er is alle reden om te zeggen: Micha profeteert over Jezus Christus. Hij kwam om Gods koninkrijk op aarde te brengen. Hij was ook de afstammeling van David, via Jozef en Maria. Het leek dat hij verslagen werd, toen hij aan het kruis geslagen is. Maar zijn opstanding liet zien dat het anders is: Jezus Christus is koning. Jezus Christus regeert over Joden en Romeinen. Jezus Christus regeert over de zonde en de dood. Jezus Christus is machtiger dan de duivel. Jezus Christus regeert in de hemel, in het hemelse Jeruzalem. En daarmee is de berg van de HEER verheven boven alle andere bergen.

In zijn kruis en opstanding werd ook het probleem van de ballingschap definitief opgelost. En dat heeft hij veel dieper

gedaan dat het ooit eerder is geprobeerd. Niet alleen de verstrooiing van het Joodse volk over heel de aarde pakt hij aan. Hij begint een steek dieper: de vervreemding die er is tussen God en zijn volk, de geestelijke machten die Israël in de greep hebben – die wordt aangepakt. Jezus Christus is de beloofde koning: de HEER die koning is in Sion, de zoon van David.

6. Ik begon de preek met de vraag wat ik als niet-jood met deze tekst moet: waarom is het goed nieuws?

Je voelt in Micha 4 al aankomen dat het wel goed nieuws is: de volken van overal willen het meemaken. Het koningschap van de HEER brengt wereldvrede.

Het bijzondere is de koning zelf, de HEER. Bijzonder is ook de manier waarop hij koning is. Als je ziet hoe Jezus Christus de vervulling is van deze profetie, dan ga je dat zien. Als Jezus Christus het volk van Israël weer herstelt, dan doet hij dat maar niet door een nieuwe staat Israël te stichten. Dan overwint hij meteen alle geestelijke machten die het volk in hun greep hebben. Want daar ligt de oorzaak, dat het steeds mis ging tussen God en zijn volk, dat het volk in ballingschap ging, dat het maar niet botert tussen Joden en Palestijnen.

Het nieuwe verbond, het verbond van Jezus Christus, brengt ons een nieuw hart. Want hij bevrijdt van de zonde, van ons eigen zwakke bestaan, van de dood, van de duivelse machten die ons in hun greep hebben. En dat kan hij ook: want de HEER is de enige God op aarde. En dat gaat iedereen aan! Dat je bevrijdt kunt worden van de zonde, de duivel en de dood, dat is voor iedereen van belang. Weer in vrede met God leven en in vrede met elkaar – dat is enorm belangrijk. Zeker als je ziet wat een bijzonder iemand die God is – de enige God op aarde, God die liefde is. Een onvoorstelbare God. Onze schepper. Bij hem zijn, dat levert een onvoorstelbare toekomst op.

In Jezus Christus doet God dingen waar Micha nog maar

nauwelijks van had kunnen dromen. En ook wij bevatten nog maar nauwelijks wat er gebeurt als deze profetie volledig in vervulling gaat. Het zal ook onze stoutste verwachtingen overtreffen – daar kun je zeker van zijn.

Jezus Christus is nog in de hemel, in het hemelse Jeruzalem. Die stad moet nog zichtbaar worden, als Jezus Christus zichtbaar wordt. Hij moet nog rechtspreken over alle volken, om zo alle conflicten en oorlogen op te lossen. Dan zal er vrede zijn.

Het is vandaag de tweede Adventszondag. De tijd om te verlangen naar de komst van Jezus Christus. Er is alle reden om daarnaar te verlangen. Er komt een toekomst is, die bepaald wordt door de HEER, door Jezus Christus – onze geweldige God. Verlang daarom naar de komst van Jezus Christus – de HEER die koning is, de zoon van David. Immanuël – God met ons.

Kom, Heer Jezus, kom.